

вантажні розподільні центри, підприємства по сортуванню, затарюванню й упакуванню, вантажопереробні та інші підприємства.

Отже, суть логістичного підходу до управління доставкою вантажів для металургійних підприємств полягає не лише в інтеграції окремих учасників процесу вантажоперевезення в єдину раціональну систему. Можна зробити висновок, що мета логістичного управління процесом вантажоперевезення, як різновиду системного підходу – досягнення максимальної ефективності процесу транспортування товару згідно з договірними умовами для кожного суб'єкта логістичного ланцюга. Тому сутність логістичного управління вантажоперевезеннями полягає, насамперед, в забезпеченні гармонізації інтересів сторін-учасників процесу доставки промислового вантажу з метою отримання синергетичного ефекту.

ВПРОВАДЖЕННЯ ЛОГІСТИЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ ВИРОБНИЦТВА ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ШЛЯХ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

*Папіж Ю.С., к.е.н., доцент кафедри менеджменту виробничої сфери,
Коваленко Ю.О., магістрант кафедри менеджменту виробничої сфери,
ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ, Україна*

З моменту набуття незалежності Україна наполегливо намагається побудувати таку економічну систему, яка б відповідала сучасним ринковим тенденціям і була б признана у Європі та світі як гідна альтернатива командно-адміністративній економічній системі. У процесі перебудови системи господарювання вектор її розвитку був обраний на створення вільних ринкових відносин, які регулюються попитом споживачів і пропозицією виробників. На ранніх етапах становлення такої системи попит перевищував пропозицію, що створило в Україні ситуацію, характерну для ринку продавця. Але із розвитком вітчизняної економіки відбувалось нарощення обсягів виробництва товарів та послуг, що стало причиною зміни ситуації на характерну для ринку покупця. Тепер для підприємця на першому місці стоїть задача швидкої реалізації виробленої продукції в умовах жорсткої конкуренції, що робить актуальним пошуки шляхів підвищення конкурентоспроможності.

Виробничі підприємства завжди були особливо чутливі до змін, адже вони являють собою один раз сформовану систему, зміна в якій хоча б одного елемента призведе до зміни усієї системи, приведення якої у стан рівноваги зазвичай коштує дуже дорого. За наявності обмежених матеріальних ресурсів пошук таких новацій, втілення яких не потребувало б великих витрат капіталу,

але супроводжувалося б значною економічною віддачею є актуальним науково-практичним завданням задля вирішення загальної проблеми підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Проблемам підприємництва та інноваційної діяльності підприємств присвятили свої праці вітчизняні та зарубіжні вчені та дослідники, а саме О.І. Амоша, П. Друкер, В.І. Захарченко, Ю.М. Капіца, В.Г. Мединський, Н.І. Ніронович, Г. Пінчо, В.В. Томілов, А.М. Турило, Р.А. Фатхутдінов та інші. Але базою для міжнародного зіставлення показників науки та техніки, аналізу їх організації та фінансування, науково-технічної політики слугує Frascati Manual «Proposed Standard Practice for Surveys on Research and Experimental Development». Доповненням до положень є Пропозиції Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) щодо збирання даних у галузі технологічних інновацій, що були затверджені в Осло у 1992 р. та отримали назву «Oslo Manual».

У цьому розрізі інновації поділяються на продуктові, процесні, маркетингові та організаційні. Але згідно з заявленими вимогами низької вартості і потужної віддачі перші два види не є прийнятними через їх високу вартість, а інші два – через недостатню ефективність. Отже, підприємства вимагають нового підходу до організації процесу виробництва, який би поєднав у собі високу результативність продуктивних і процесних інновацій та відносно низьку вартість маркетингових і організаційних.

Цим вимогам відповідає логістична концепція виробництва, яка окрім своєї самобутності проявляє й ознаки процесних і організаційних інновацій.

Основні засади логістичної концепції організації виробництва наступні:

відмова від надлишкових запасів;

відмова від завищеного часу на виконання основних і транспортно-складських операцій;

відмова від виготовлення серій деталей, на які немає замовлення покупців;

усунення простоїв обладнання;

обов'язкове усунення браку;

усунення нераціональних внутрішньозаводських перевезень;

перетворення постачальників з протилежної сторони в доброзичливих партнерів.

Для порівняння наведемо загальні положення традиційної концепції організації виробництва:

ніколи не зупиняти основне обладнання та підтримувати високий коефіцієнт його використання у будь-яких умовах;

виготовляти продукцію як можна більш великими партіями, бо це дозволяє знизити собівартість;

мати максимально великий запас матеріальних ресурсів «про всяк випадок».

Після порівняння основних засад обох концепцій можна зробити висновок, що більш відповідною сучасним умовам ведення бізнесу є логістична концепція, адже мінливість і непередбачуваність ринкового попиту роблять недоцільним створення та утримання великих запасів, як пропонувалось робити традиційно. У той же час виробник вже не має права упустити жодного замовлення, щоб не втрачати можливий прибуток і довіру клієнтів. Звідси виникає необхідність у гнучких виробничих потужностях, здатних швидко відреагувати виробництвом на попит. Тобто споживач віддає перевагу тому виробникові, який здатен швидко змінювати асортимент і кількість продукції. Сьогодні логістика пропонує концепцію, яка здатна адаптувати виробництво до змін попиту за рахунок запасу виробничої потужності.

ВИКОРИСТАННЯ ЛОГІСТИЧНОГО АУТСОРСИНГУ У РОЗВИТКУ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА

*Папіж Ю.С., к.е.н., доцент кафедри менеджменту виробничої сфери,
Соловійова Ю.О., магістрант кафедри менеджменту виробничої сфери,
ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ, Україна*

В основі аутсорсингу логістичних функцій лежить прагнення підприємств до скорочення логістичних витрат, а також бажання сконцентруватися на основних видах діяльності. Логістичні функції не є основним видом діяльності компаній-виробників продукції, і відповідно з логікою ефективного управління повинні бути винесені «за межі» підприємства. При цьому використання логістичних провайдерів, які мають необхідні ресурси і володіють необхідними компетенціями (технологія, ноу-хау, спеціальне обладнання, підготовлені кадри), призводить не тільки до зниження рівня загальних витрат, але і до якісного підвищення рівня обслуговування кінцевого споживача. Поєднання інструментів логістики та аутсорсингу створює підприємству необхідні для успішного функціонування в умовах сучасного ринку конкурентні переваги. Такий підхід до реалізації логістичних функцій і бізнес-процесів отримав назву «концепція логістичного аутсорсингу».

Аутсорсинг логістичних функцій і бізнес - процесів полягає в передачі частково або повністю окремих логістичних функцій або комплексних логістичних бізнес-процесів зовнішньої організації - аутсорсеру. В якості аутсорсера виступає спеціалізована компанія - логістичний посередник. Серед логістичних посередників особливе місце займають логістичні провайдери -